

Arrest

nr. 62 244 van 27 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid van voogd van X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 februari 2011 tot weigering van afgifte van een aankomstverklaring.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat K. VANHALLE, en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De pupil van de verzoeker, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens de nota en beslissing van de minister van Justitie geboren in Algerije op X.

Hij wordt op 26 juli 2009 aangetroffen als verstekeling op een schip.

Op 11 augustus 2009 neemt de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging.

Er wordt een voogd aangesteld, huidige verzoeker, ten gevolge van het leeftijdsonderzoek dat aantoonde dat S. H. minderjarig was.

Op 28 juli 2009 werd een beslissing tot teruggrijping genomen. Uit een medisch onderzoek bleek dat de pupil van de verzoeker minderjarig was. Bij beslissing van 16 augustus 2010 bepaalt de minister van Justitie de leeftijd op 31 juli 2010 tussen de 14 en 15 jaar.

Op 11 augustus 2009 reikt de verwerende partij een bevel tot terugbrenging uit met kennisgeving diezelfde dag onder de vorm van een bijlage 38.

Op 18 augustus 2009 vraagt verzoeker om in het bezit gesteld te worden van een aankomstverklaring.

Op 9 september 2009 beslist de verwerende partij tot afgifte van een bevel tot terugbrenging, met kennisgeving op 18 september 2009.

Op 23 september 2009 vraagt verzoeker de bijlage 38 te verlengen.

In een schrijven van 12 oktober 2009 wordt gemeld dat geen verlenging wordt toegekend van de bijlage 38 en dat geen aankomstverklaring wordt afgeleverd.

Bij brief van 3 augustus 2010 vraagt verzoeker opnieuw de inbezitstelling van een aankomstverklaring. Deze brief wordt aangevuld met brief van 17 augustus 2010, bevattende de beslissing aangaande de leeftijdsbepaling van de pupil.

Op 27 augustus 2010 weigert de verwerende partij de bijlage 38 te verlengen en een aankomstverklaring uit te reiken. Het beroep dat verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aantekent tegen deze beslissing leidt tot het arrest nummer 53 453 van 20 december 2010 dat deze beslissing vernietigt.

Op 18 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een nieuwe beslissing.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

"In antwoord op uw aanvraag van 03/08/2010 voor de afgifte van een aankomstverklaring en in toepassing van de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005, deel ik u mee dat uw verzoek niet wordt toegestaan en dit rekening houdend met onderstaande:

In uw aanvraag van 03/08/2010 maakt u volgende kenbaar

"Er is tot op vandaag nog steeds geen contact geweest door de Algerijnse autoriteiten met de familie in Mostaganem"

Het dient in de eerste plaats vermeld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen invloed heeft op de werkzaamheden van de Algerijnse autoriteiten en dat een contactname met deze autoriteiten volledig op uw initiatief gebeurde; en zelfs rekening houdend met bovenstaande wijzigt dit niets aan ons voorstel van duurzame oplossing en dient dit niet beschouwd te worden als een nieuw element

Dat de ouders lokaliseerbaar zijn, identificeerbaar zijn en bovendien contacteerbaar zijn, staat zonder meer vast; immers zo blijkt uit uw aanvraag dat betrokkene zelf telefonisch contact kan opnemen met zijn ouders en ook u heeft telefonisch contact gehad met de vader van betrokkene (verslag telefoongesprek dd. 21/12/2009 toegevoegd bij uw aanvraag). Het uitblijven van een antwoord van de Algerijnse autoriteiten verandert niets aan bovenstaand gegeven.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt daarnaast de identiteit van betrokkene zoals vervat in de kopie van zijn geboorteakte (dewelke overgemaakt werd door de ouders); en zoals inmiddels weerhouden door de Dienst Voogdij, niet in vraag en het vervolgens al dan niet hebben van een paspoort dewelke deze identiteit bevestigt, wijzigt niets aan ons voorstel van duurzame oplossing "Hij heeft een spectaculaire persoonsontwikkeling doorgemaakt in zijn éérste jaar in België, waar hij zich stilaan goed geïntegreerd voelt. Tegen het einde van het schooljaar was het voltallige lerarenkorps echt tevreden over hem. H. (...) verstaat dus al goed Nederlands en spreekt het al een beetje.

Reeds voor de schoolpoorten gesloten waren voor de vakantie heeft hij een inschrijving gerealiseerd op dezelfde school in 3BSO mechanica. Die richting was altijd zijn droom."

Dat betrokkene in het verleden moeilijkheden had en sindsdien een positieve evolutie doormaakt en alle andere elementen van positieve integratie (positieve schoolresultaten en commentaar leerkracht, schrijven van individuele begeleidster van OC Kapellen door u toegevoegd aan de aanvraag van 03/08/2010), geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf en betekent niet dat de duurzame oplossing zich daarom noodzakelijk in België dient te situeren.

"Aanvankelijk zag H. (...) in dat een vrijwillige terugkeer met re-integratiepremie door IOM de beste oplossing voor hem was. Maar dit heeft niet lang geduurd, en...Bovendien weigerden de ouders hun zoon terug op te nemen. Het telefoongesprek op 21/12/2009 met de vader maakt een en ander duidelijk. IOM wil niet verder werken aan een repatriëring zonder steun van de ouders. Het dossier is al lang gesloten bij hen."

"De ouders willen hun zoon niet terug opnemen in de schoot van hun gezin en zelf liggen ze voortdurend met elkaar overhoop. De problemen van de ouders laten niet toe al die kindermonden te voeden."

De beslissing van de ouders om hun zoon niet terug te willen opnemen, is een individuele beslissing dewelke lijnrecht staat t.o.v. de beslissing van een administratieve overheid; men gaat in tegen de beslissing van de administratieve overheid waardoor het op illegale wijze naar België komen en brengen van een minderjarige bovendien gefavoriseerd wordt en dit laatste geenszins in het belang van een niet-begeleide minderjarige kan beschouwd worden. Weigeren hun zoon opnieuw op te vangen en hiermee bovendien de aangeboden tussenkomst en hulp van een internationale organisatie zoals IOM weigeren en hiermee een dergelijke druk op de schouders van betrokkene te leggen is dan ook disproportioneel in verhouding tot alle mogelijke aangehaalde redenen (overigens tot op heden niet op een objectieve manier bewezen). Dat het een arme familie betreft, de vader al jaren geen werk meer heeft en er dus geen inkomen is, dat de ouders met elkaar overhoop liggen; dat betrokkene het niet meer zag zitten en weggevlucht is en dit naar hun zeggen het beste is voor hem, ontslaat hen op geen enkele manier uit hun ouderlijke macht en van hun verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang van betrokkene. De 6 andere kinderen wonen en leven klaarblijkelijk nog steeds in Mostaganem bij de ouders. Dat betrokkene bovendien op eigen initiatief vertrokken is (en nu overigens weigert terug te keren) en nu niet meer zou kunnen opgevangen worden door diens ouders naar hun bescheiden vermogen zoals dit in het verleden gebeurde, kan dan ook niet aannemelijk gemaakt worden.

Dat voor IOM het dossier reeds lang gesloten is, dient niet beschouwd te worden als een nieuw element en verandert niets aan het voorstel van duurzame oplossing in de zin van een terugkeer en een hereniging met de ouders; immers het dient vermeld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken desgevallend in de mate van het mogelijke eveneens haar hulp kan bieden bij de organisatie van een terugkeer.

Rekening houdend met bovenstaande bestaat de duurzame oplossing nog steeds in een terugkeer van betrokkene naar het land van herkomst alwaar een hereniging met de ouders en de rest van de familie mogelijk is."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan: "Schending van de motiveringsplicht zoals omschreven in artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en schending van de artikelen Ib en III van de omzendbrief van 15 december 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, afzonderlijk of in combinatie met bovenstaande bepalingen."

Hij verwoordt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel, schending van de motiveringsplicht

De tweede beslissing tot weigering van het afleveren van de aankomstverklaring schendt de motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Overeenkomstig artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 alle administratieve beslissingen met redenen worden omkleed;

Bovendien voorzien de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering afdoende moet zijn;

De motivering is een standaard motivering die wordt overgenomen in zeer veel beslissingen tot weigering van het afleveren van een aankomstverklaring (cfr. zie onderlijning stuk 3 in bijlage, Arrest dd. 23 april 2010 Franse kamer, identieke motivering);

Uit de tweede aanvraag dd. 3 augustus 2010 blijkt duidelijk dat het dossier bij IOM volledig werd afgesloten nu de ouders geen meewerking willen verlenen en dit is een grondvoorwaarde voor terugkeer met behulp van IOM;

Daarenboven werd noch door de Ambassade, noch door de diensten van Binnenlandse Zaken contact opgenomen met de ouders hoewel dit wel was toegezegd bij start van het dossier;

Er werd met name geen enkel poging ondernomen om een terugkeer naar het land van herkomst te realiseren;

Verzoeker van zijn kant heeft evenwel ondertussen een paspoort bekomen nadat de juiste identiteit kon worden vastgesteld op basis van authentieke documenten en verzoeker heeft eveneens zelf contact genomen met de ouders om na te gaan in hoeverre een terugkeer mogelijk was;

Op basis van deze bevindingen heeft verzoeker dan een tweede aanvraag ingediend aangezien geen duurzame oplossing in het land van herkomst kan worden gerealiseerd;

De aangevochten beslissing stelt ten onrechte dat de duurzame oplossing nog steeds bestaat in het land van herkomst en legt niet uit waarom die duurzame oplossing in het land van herkomst ligt;

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest nr. 530453 van 20 december 2010 stelt: "Voorts geeft de brief van 3 augustus 2010 op basis van verschillende argumenten weer waarom de terugkeer van de pupil geen duurzame oplossing is. Het antwoord in de bestreden beslissing: "Rekening houdend met alle elementen, bestaat de duurzame oplossing voor uw pupil nog steeds in een terugkeer naar zijn land van oorsprong waar een hereniging met zijn familie mogelijk is. Uw aanvraag bevat, overigens, geen enkel nieuw element." is nietszeggend en de Raad vermag hier niet uit af te leiden waarom de duurzame oplossing een hereniging met de familie is. ..."

De omzendbrief is duidelijk met wat onder duurzame oplossing moet worden verstaan, met name ofwel gezinshereniging, ofwel een adequate opvang in het land van herkomst en zo dit niet mogelijk blijkt een machtiging tot onbeperkt verblijf in België;

De aangevochten beslissing schendt de motiveringsplicht;

Tweede onderdeel,

Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen Ib en III van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

De aangevochten beslissing schendt de algemene beginselen van behoorlijk bestuur nu deze niet of minstens onafdoende antwoordt op de nieuwe ontwikkelingen in het dossier;

Daarenboven werd door DVZ geen enkele actie ondernomen om contact te leggen met de ouders van S. H., niettegenstaande de uitdrukkelijk toezeggingen bij de start van het dossier;

De omzendbrief is duidelijk met wat onder duurzame oplossing moet worden verstaan, met name ofwel gezinshereniging, ofwel een adequate opvang in het land van herkomst en zo dit niet mogelijk blijkt een machtiging tot onbeperkt verblijf in België;

De aangevochten beslissing schendt de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen Ib en III van de omzendbrief van 15 september 2005;"

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991 en art. 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen die allen de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing deels weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op verzoekers concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in zijn schrijven van 18.02.2011 terecht heeft gesteld dat:

"In antwoord op uw aanvraag van 03/08/2010 voor de afgifte van een aankomstverklaring en in toepassing van de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005, deel ik u mee dat uw verzoek niet wordt toegestaan en dit rekening houdend met onderstaande:

In uw aanvraag van 03/08/2010 maakt u volgende kenbaar:

"Er is tot op vandaag nog steeds geen contact geweest door de Algerijnse autoriteiten met de familie in Mostaganem "

Het dient in de eerste plaats vermeld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen invloed heeft op de werkzaamheden van de Algerijnse autoriteiten en dat een contactname met deze autoriteiten volledig op uw initiatief gebeurde; en zelfs rekening houdend met bovenstaande wijzigt dit niets aan ons voorstel van duurzame oplossing en dient dit niet beschouwd te worden als een nieuw element.

Dat de ouders lokaliseerbaar zijn, identificeerbaar zijn en bovendien contacteerbaar zijn, staat zonder meer vast; immers zo blijkt uit uw aanvraag dat betrokkene zelf telefonisch contact kan opnemen met zijn ouders en ook u heeft telefonisch contact gehad met de vader van betrokkene (verslag telefoongesprek dd. 21/12/2009 toegevoegd bij uw aanvraag). Het uitblijven van een antwoord van de Algerijnse autoriteiten verandert niets aan bovenstaand gegeven.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt daarnaast de identiteit van betrokkene zoals vervat in de kopie van zijn geboorteakte (dewelke overgemaakt werd door de ouders); en zoals inmiddels weerhouden door de Dienst Voogdij, niet in vraag en het vervolgens al dan niet hebben van een paspoort dewelke deze identiteit bevestigt, wijzigt niets aan ons voorstel van duurzame oplossing.

"Hij heeft een spectaculaire persoonsontwikkeling doorgemaakt in zijn eerste jaar in België, waar hij zich stilaan goed geïntegreerd voelt. Tegen het einde van het schooljaar was het voltallige lerarenkorps echt tevreden over hem. (H.) verstaat dus al goed Nederlands en spreekt het al een beetje.

Reeds voor de schoolpoorten gesloten waren voor de vakantie heeft hij een inschrijving gerealiseerd op dezelfde school in 3 BSO mechanica. Die richting was altijd zijn droom. " Dat betrokkene in het verleden moeilijkheden had en sindsdien een positieve evolutie doormaakt en alle andere elementen van positieve integratie (positieve schoolresultaten en commentaar leerkracht, schrijven van individuele begeleidster van OC Kapellen door u toegevoegd aan de aanvraag van 03/08/2010), geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf en betekent niet dat de duurzame oplossing zich daarom noodzakelijk in België dient te situeren.

"Aanvankelijk zag (H.) in dat een vrijwillige terugkeer met re-integratiepremie door IOM de beste oplossing voor hem was. Maar dit heeft niet lang geduurd, en... Bovendien weigerden de ouders hun zoon terug op te nemen. Het telefoongesprek op 21/12/2009 met de vader maakt een en ander duidelijk, IOM wil niet verder werken aan een repatriëring zonder steun van de ouders. Het dossier is al lang gesloten hij hen. "

"De ouders willen hun zoon niet terug opnemen in de schoot van hun gezin en zelf liggen ze voortdurend met elkaar overhoop. De problemen van de ouders laten niet toe al die kindermonden te voeden. "

De beslissing van de ouders om hun zoon niet terug te willen opnemen, is een individuele beslissing dewelke lijnrecht staat t. o. v. de beslissing van een administratieve overheid; men gaat in tegen de beslissing van de administratieve overheid waardoor het op illegale wijze naar België komen en brengen van een minderjarige bovendien gefavoriseerd wordt en dit laatste geenszins in het belang van een niet-begeleide minderjarige kan beschouwd worden. Weigeren hun zoon opnieuw op te vangen en hiermee bovendien de aangeboden tussenkomst en hulp van een internationale organisatie zoals IOM weigeren en hiermee een dergelijke druk op de schouders van betrokkene te leggen is dan ook disproportioneel in verhouding tot de mogelijke aangehaalde redenen (overigens tot op heden niet op een objectieve manier bewezen). Dat het een arme familie betreft, de vader al jaren geen werk meer heeft en er dus geen inkomen is, dat de ouders met elkaar overhoop liggen; dat betrokkene het niet meer zag zitten en weggevlucht is en dit naar hun zeggen het beste is voor hem, ontslaat hen op geen enkele manier uit hun ouderlijke macht en van hun verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang van betrokkene. De 6 andere kinderen wonen en leven klaarblijkelijk nog steeds in Mostaganem bij de ouders. Dat betrokkene bovendien op eigen initiatief vertrokken is (en nu overigens weigert terug te keren) en nu niet meer zou kunnen opgevangen worden door diens ouders naar hun bescheiden vermogen zoals dit in het verleden gebeurde, kan dan ook niet aannemelijk gemaakt worden.

Dat voor IOM het dossier reeds lang gesloten is, dient niet beschouwd te worden als een nieuw element en verandert niets aan het voorstel van duurzame oplossing in de zin van een terugkeer en een hereniging met de ouders; immers het dient vermeld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken desgevallend in de mate van het mogelijke eveneens haar hulp kan bieden bij de organisatie van een terugkeer.

Rekening houdend met bovenstaande bestaat de duurzame oplossing nog steeds in een terugkeer van betrokkene naar het land van herkomst alwaar een hereniging met de ouders en de rest van de familie mogelijk is".

De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat aan verzoekers aanvraag geen gevolg wordt gegeven.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat de concrete motieven van de bestreden beslissing een standaardmotivering inhouden. De bestreden beslissing behandelt immers de specifieke situatie waarin verzoeker zich bevindt, en de elementen die door de voogd in het schrijven van 03.08.2010 werden aangehaald.

Tevens dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr.172.821,e.a.).

Verzoeker uit kritiek op de beslissing, doch toont niet aan waar de concrete motieven van de bestreden beslissing onredelijk zouden zijn en aldus niet kunnen worden weerhouden. In de bestreden beslissing heeft de gemachtigde uitvoerig aangegeven om welke reden de in het schrijven van 03.08.2010 aangehaalde elementen niet kunnen weerhouden worden.

Terwijl dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter niet optreedt als een rechter in hoger beroep, en zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de situatie is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001)." (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)

Waar verzoeker verder de schending van de omzendbrief aanvoert, laat de verwerende partij gelden dat deze evenmin kan worden aangenomen, nu de Raad geen toetsing aan een omzendbrief kan uitvoeren:

"In de mate dat eerste verzoekende partij aangeeft dat de bestreden beslissing in strijd is met de bepalingen van de omzendbrief van 15 september 2005 moet worden geduïd dat de Raad in het kader van zijn wettigheidstoetsing niet dient na te gaan of bestuurlijke beslissingen in overeenstemming zijn met een omzendbrief. Ten overvloede moet erop gewezen worden dat uit artikel 20 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 voortvloeit dat enkel een aankomstverklaring kan afgeleverd worden aan een vreemdeling die legaal in het Rijk verblijft en met een maximale duur van drie maanden. Aangezien niet betwist is dat tweede verzoekende partij niet legaal in het Rijk verblijft, kan de weigering om haar een aankomstverklaring ofte leveren, zelfs indien in de omzendbrief van 15 september 2005 een ander standpunt zou vermeld worden, niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden. Een vermelding in een omzendbrief kan immers niet primeren op een regel die werd vastgelegd in een koninklijk besluit" (R.v.V. 30.026 van 17 juli 2009).

Terwijl nopens de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur moet worden opgemerkt dat verzoeker in gebreke blijft aan te duiden welk specifiek aspect van dit veelzijdige beginsel precies geschonden wordt geacht, zodat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is. Terwijl nopens de vermeende schending van motiveringsplicht hierboven reeds genoegzaam is aangetoond dat het schrijven van de gemachtigde afdoende gemotiveerd is met draagkrachtige motieven.

Verzoekers beschouwingen missen feitelijke en juridische grondslag.

In casu heeft de gemachtigde terecht gesteld dat de duurzame oplossing voor verzoeker nog steeds bestaat in een terugkeer naar het land van herkomst, alwaar een hereniging met de ouders en de rest van de familie mogelijk is.

Door de gemachtigde werd rekening gehouden met de concrete gegevens die het dossier van verzoeker kenmerken.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft terecht geoordeeld dat de duurzame oplossing in het land van herkomst te vinden is waar een hereniging met zijn familie mogelijk is.

De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Gelet op al het voorgaande, kan verzoekers enig middel niet worden aangenomen."

2.3. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert zodat hij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Bij deze beoordeling dient de Raad zich te

plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker bekritiseert verschillende motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker er in eerste instantie op wijst dat het dossier van zijn pupil volledig is afgesloten bij de IOM die verdere medewerking weigert bij gebreke aan toestemming van de ouders en dat noch de ambassade, noch de diensten van het ministerie van Binnenlandse Zaken, ondanks hun toezegging hiertoe, contact hebben opgenomen met de ouders van de pupil om na te gaan in hoeverre een terugkeer naar de familie mogelijk is, vinden deze vaststellingen steun in het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat al op 6 augustus 2009 de Dienst Vreemdelingenzaken aan de ambassade te "Alger" vroeg verschillende elementen aan te reiken om een duurzame oplossing te vinden betreffende de pupil van verzoeker. In het administratief dossier zoals het de Raad voorligt, worden geen resultaten betreffende de gevraagde opzoekingen teruggevonden.

In het arrest nummer 53 453 van 20 december 2010 wijst de Raad erop dat: *"Evenmin (...) uit de bestreden beslissing (blijkt) of rekening werd gehouden met de grief dat de toezegging van contactname met de familie door het Algerijns consulaat nog steeds niet is uitgevoerd."*

Zoals verzoeker stelt, bepaalt de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen onder artikel punt I.B en III duidelijk wat onder een duurzame oplossing moet worden verstaan en dient te worden onderzocht of een adequate opvang bestaat. Volgens de contacten die de voogd hetzij diens pupil had met de ouders, weigeren deze de pupil op te vangen en zouden zij hiertoe evenmin in staat zijn (onder meer: vader is gehandicapt waardoor hij niet kan werken en er geen inkomen is, tussen de ouders heersen er grote spanningen). Uit de bestreden beslissing blijkt niet of de verwerende partij onderzocht heeft of er een adequate opvang is in het land van herkomst. De motivering dat: *"De beslissing van de ouders om hun zoon niet terug te willen opnemen, (...) een individuele beslissing (is) dewelke lijnrecht staat t.o.v. de beslissing van een administratieve overheid; men gaat in tegen de beslissing van de administratieve overheid waardoor het op illegale wijze naar België komen en brengen van een minderjarige bovendien gefavoriseerd wordt en dit laatste geenszins in het belang van een niet-begeleide minderjarige kan beschouwd worden. Weigeren hun zoon opnieuw op te vangen en hiermee bovendien de aangeboden tussenkomst en hulp van een internationale organisatie zoals IOM weigeren en hiermee een dergelijke druk op de schouders van betrokkene te leggen is dan ook disproportioneel in verhouding tot alle mogelijke aangehaalde redenen (overigens tot op heden niet op een objectieve manier bewezen). Dat het een arme familie betreft, de vader al jaren geen werk meer heeft en er dus geen inkomen is, dat de ouders met elkaar overhoop liggen; dat betrokkene het niet meer zag zitten en weggevlucht is en dit naar hun zeggen het beste is voor hem, ontslaat hen op geen enkele manier uit hun ouderlijke macht en van hun verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang van betrokkene. De 6 andere kinderen wonen en leven klaarblijkelijk nog steeds in Mostaganem bij de ouders. Dat betrokkene bovendien op eigen initiatief vertrokken is (en nu overigens weigert terug te keren) en nu niet meer zou kunnen opgevangen worden door diens ouders naar hun bescheiden vermogen zoals dit in het verleden gebeurde, kan dan ook niet aannemelijk gemaakt worden."*, bevat de beleidsmatige en filosofische bedenkingen en beschouwingen waarom het niet aangewezen is enig gevolg te geven aan de weigering van de ouders om de pupil van verzoeker op te vangen (illegaal brengen van een minderjarige wordt gefavoriseerd wat niet in diens belang is, de druk op de schouders van de minderjarige leggen is disproportioneel, de omstandigheden van de ouders ontslaan hen niet van hun verantwoordelijkheid, het gebrek aan opvang is niet aannemelijk) maar legt niet uit waarom de terugkeer naar ouders die weigeren hun kind op te nemen en op te vangen in hun gezin in casu een duurzame oplossing is. De Raad sluit niet uit dat in de regel gezinshereniging in het belang van het kind is, wat niet betekent dat dit altijd de beste maatregel voor het kind is. Van de verwerende partij mag verwacht worden dat indien de voogd op gedetailleerde wijze uiteenzet waarom een terugkeer niet wenselijk is, na contactname met de ouders van zijn pupil, dat om een correcte beoordeling te doen, zij zich volledig inlicht, grondig informeert en omstandig uiteenzet waarom de aangevoerde redenen om een machtiging tot verblijf te vragen niet in aanmerking komen. Een eenvoudige negatie volstaat niet. Evenmin blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing hoe de minderjarige zal worden opgevangen, gelet op de weigering van de ouders. Bovendien brengt de bestreden beslissing tot uiting dat de bewijslast betreffende het zoeken naar een duurzame oplossing eenzijdig op de schouders van verzoeker ligt. Ook deze redenering kan niet gevolgd worden. Uit het administratief dossier en de voormelde omzendbrief blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken toezegde de ouders te contacteren. Verder wordt niet betwist dat de ouders ook contacteerbaar blijken te zijn. Het motief dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de pupil niet meer door diens ouders kan opgevangen worden, volstaat niet om de bestreden beslissing te onderbouwen nu het ook de verwerende partij toekomt na te gaan wat de duurzame oplossing is en de voogd steeds dient te ageren in het belang van zijn pupil. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen poging ondernam om de toestand in het land van herkomst te onderzoeken en er van uitgaat dat een gezinshereniging steeds en

altijd de oplossing is in het belang van het kind. Het besluit dat de duurzame oplossing erin bestaat de pupil terug te sturen naar diens ouders en er vanuit gaan dat gezinshereniging mogelijk is, terwijl de ouders weigeren de minderjarige in hun gezin op te nemen, is een loutere niet onderzochte hypothese, niet ondersteund door de gegevens van het administratieve dossier en aldus niet gesteund op een correcte feitenvinding, te meer uit het gesprek dat de voogd en de pupil met de ouders hadden, het tegendeel blijkt.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota opmerkt dat de Raad geen toetsing van een omzendbrief kan uitvoeren, merkt de Raad op dat, daargelaten de vraag of de schending van de bepalingen van deze omzendbrief dienstig kan aangevoerd worden, deze omzendbrief alleszins een verduidelijking geeft van de gevoerde procedure, zodat het bestuur ertoe gehouden is met deze verduidelijkingen rekening te houden, ook in het kader van de op haar rustende motiveringsplicht. De verwerende partij kan zich niet verschuilen achter het gegeven dat een schending van de bepalingen van een omzendbrief niet kan leiden tot de nietigverklaring om de verduidelijkingen van haar eigen onderrichtingen niet na te leven. De verwerende partij dient, rekening houdend met deze omzendbrief, rekening te houden met het hoger belang van het kind. De Raad herinnert eraan dat de pupil toen hij in het Rijk toekwam niet optimaal functioneerde, moeilijkheden kende en vertoonde en aan automutilatie deed. In casu klemt dit nog meer nu de verwerende partij op 12 oktober 2009 aan verzoeker toezegde: *“(...) Indien U over nieuwe elementen beschikt, kan u ten gepaste tijde een nieuwe aanvraag indienen voor de toepassing van de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005. Deze aanvraag zal vervolgens met de nodige zorgvuldigheid behandeld worden, de globale situatie zal opnieuw geëvolueerd worden en er kan eventueel overgegaan worden tot de afgifte of verlenging van de verblijfsdocumenten.”*

Van de verwerende partij mag verwacht worden dat ze motiveert waarom, en meldt, rekening houdend met wat in casu is aangevoerd in de aanvraag, of er garanties zijn op een adequate opvang en verzorging van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, naargelang hun behoeften bepaald door hun leeftijd en graad van zelfstandigheid, hetzij door hun ouders of andere volwassenen die voor hen zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele organisaties (vergelijk punt I.B en III van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen). Zo de verwerende partij de bedoeling had de omzendbrief niet toe te passen en te negeren diende ze hieromtrent te motiveren omdat verzoeker in zijn aanvraag van 3 augustus 2010 uitdrukkelijk om de toepassing heeft verzocht. Dergelijke motivatie is niet terug te vinden in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing beperkt zich in hoofdzaak tot het ontkennen of minimaliseren van de door verzoeker aangehaalde problemen ingeval van terugkeer van de pupil naar diens ouders, zonder te melden of te hebben nagegaan dat er voldoende garanties op een adequate opvang bestaan, wat niet volstaat. De vaststelling dat de ouders van de pupil gekend zijn en bestaan is in casu nog geen garantie dat zij de pupil adequaat zullen opvangen, gelet op hun weigering daartoe. In die mate is de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze genomen.

Voorst blijkt niet uit het motief *“Dat voor IOM het dossier reeds lang gesloten is, dient niet beschouwd te worden als een nieuw element en verandert niets aan het voorstel van duurzame oplossing in de zin van een terugkeer en een hereniging met de ouders; immers het dient vermeld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken desgevallend in de mate van het mogelijke eveneens haar hulp kan bieden bij de organisatie van een terugkeer.”*, welke hulp dient te worden begrepen bij de organisatie van een terugkeer en wat onder *“in de mate van het mogelijke”* moet worden verstaan.

In die mate is de motiveringsplicht geschonden.

3.4. Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 februari 2011 tot weigering van afgifte van een aankomstverklaring wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN